

Oznámení České národní banky o vydání opatření, kterým se stanoví metodika k sestavování výkazů předkládaných České národní bance bankami a pobočkami zahraničních bank

178

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 12. července 1995,

kterým se mění a doplňuje nařízení vlády České republiky č. 254/1992 Sb.,
o platových poměrech prokurátorů, vyšetřovatelů prokuratury a právních čekatelů prokuratury,
ve znění nařízení vlády České republiky č. 442/1992 Sb., nařízení vlády č. 145/1993 Sb.
a nařízení vlády č. 61/1994 Sb.

Vláda nařizuje podle § 23 odst. 1 písm. b) zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů:

Čl. I

Nařízení vlády České republiky č. 254/1992 Sb., o platových poměrech prokurátorů, vyšetřovatelů prokuratury a právních čekatelů prokuratury, ve znění nařízení vlády České republiky č. 442/1992 Sb., nařízení vlády č. 145/1993 Sb. a nařízení vlády č. 61/1994 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 2 odst. 3 zní:

„(3) Prokurátor a vyšetřovatel může postoupit z druhého do třetího platového stupně, pokud vykonával funkci prokurátora nebo vyšetřovatele nejméně po dobu tří let, do níž se nezapočítávají doby uvedené v § 3 odst. 1 písm. d), e) a f).“.

2. § 3 odst. 1 se doplňuje písmenem f), které zní:

„f) jiné omluvené nepřítomnosti v práci nepřesahující tři měsíce v kalendářním roce.“.

3. § 4 odst. 1 zní:

„(1) Prokurátorovi a vyšetřovateli přísluší platový tarif stanovený pro platovou třídu a platový stupeň, do kterých je zařazen, a to

při délce započitatelné praxe	v platové třídě		
	10	11	12
1. do ukončení 5. roku praxe	14 300	15 800	16 500
2. od počátku 6. roku praxe	16 400	17 800	18 400
3. od počátku 9. roku praxe	18 400	19 200	19 800
4. od počátku 12. roku praxe	19 800	20 500	21 200
5. od počátku 15. roku praxe	21 200	21 800	22 600
6. od počátku 18. roku praxe	22 200	23 300	23 900
7. od počátku 21. roku praxe	22 700	24 600	25 200 Kč měsíčně.“.

4. V § 4 odst. 3 se částka „6 500 Kč“ nahrazuje částkou „7 200 Kč“ a částka „7 000 Kč“ se nahrazuje částkou „7 700 Kč“.

5. Za § 7 se vkládá nový § 7a, který včetně nadpisu a poznámky č. 9) zní:

„§ 7a
Další plat

(1) Prokurátorovi náleží v každém kalendářním pololetí kalendářního roku další plat, pokud v něm odpracuje alespoň 65 dnů u jedné prokuratury nebo u prokuratury, k níž byl přidělen nebo dočasně přidělen podle zvláštních předpisů.⁹⁾ Za odpracovaný den se považuje den, v němž prokurátor

- odpracoval převážnou část své směny,
- čerpal dovolenou na zotavenou v rozsahu poloviny své směny a větším,
- čerpal náhradní volno za práci přesčas nebo za práci ve svátek v rozsahu poloviny své směny a větším,
- nemohl konat práci pro překážku na straně prokuratury v rozsahu poloviny své směny a větším,
- nepracoval proto, že na obvyklý pracovní den připadl svátek.

(2) Odpracovaný den lze započítat pouze z jediného důvodu uvedeného v odstavci 1.

(3) Nárok na další plat v prvním pololetí roku nevznikne prokurátorovi, který ukončí pracovní poměr přede dnem 30. června, a nárok na další plat ve druhém pololetí roku nevznikne prokurátorovi, který ukončí pracovní poměr přede dnem 30. listopadu.

(4) Výše dalšího platu je součtem částek platového tarifu, příplatku za vedení, osobního a zvláštního příplatku, které byly prokurátorovi naposledy stanoveny prokuraturou, pokud se dále nestanoví jinak.

(5) Další plat za první pololetí kalendářního roku je splatný spolu s platem za měsíc červen a za druhé pololetí kalendářního roku spolu s platem za měsíc listopad. Vznikne-li nárok ve druhém pololetí kalendářního roku až v měsíci prosinci, je další plat splatný spolu s platem za tento měsíc.

⁹⁾ § 19 odst. 3 a § 20 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 261/1994 Sb.“.

a jen ve výši poloviny částky, na kterou by jinak prokurátorovi v tomto roce vznikl nárok.

Čl. II

Další plat (§ 7a) se poskytne poprvé v roce 1995

Čl. III

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:

v z. Ing. **Kočárník** CSc. v. r.

Místopředseda vlády a ministr financí:

Ing. **Kočárník** CSc. v. r.

Ministr spravedlnosti:

JUDr. **Novák** v. r.

179

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 2. září 1949 byla v Paříži přijata Všeobecná dohoda o výsadách a imunitách Rady Evropy a dne 6. listopadu 1952 ve Štrasburku byl sjednán Protokol ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy.

S dohodou i Protokolem vyslovil souhlas Parlament České republiky. Listina o přístupu České republiky ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy ze dne 2. září 1949 a k Protokolu ze dne 6. listopadu 1952 byla uložena u depozitáře dohody i Protokolu, tj. generálního tajemníka Rady Evropy, dne 28. dubna 1995.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 22 dnem 10. září 1952 a Protokol v souladu se zněním svého článku 7 odst. (b) vstoupil v platnost dnem 11. července 1956. Pro Českou republiku dohoda i Protokol vstoupily v platnost na základě článku 7 odst. (ii) Protokolu dnem 28. dubna 1995.

Dne 28. dubna 1995 byly ve Štrasburku jménem České republiky podepsány:

Druhý protokol ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy, sjednaný v Paříži dne 15. prosince 1956,

Čtvrtý protokol ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy, sjednaný v Paříži dne 16. prosince 1961

a

Pátý protokol ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy, sjednaný ve Štrasburku dne 18. června 1990.

S protokoly vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky je ratifikoval. Ratifikační listiny byly uloženy u depozitáře, tj. generálního tajemníka Rady Evropy, dne 30. května 1995.

Druhý protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 6 odst. 1 dnem 15. prosince 1956 a pro Českou republiku vstoupil v platnost na základě téhož článku odst. 2 dnem 30. května 1995.

Čtvrtý protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 10 odst. 1 dnem 16. prosince 1961 a pro Českou republiku vstoupil v platnost na základě téhož článku odst. 2 dnem 30. května 1995.

Pátý protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 3 odst. 1 dnem 1. listopadu 1991 a pro Českou republiku vstoupí v platnost na základě téhož článku odst. 2 dnem 1. září 1995.

České překlady dohody i protokolů se vyhlášují současně.

VŠEOBECNÁ DOHODA o výsadách a imunitách Rady Evropy

Vlády belgického království, Dánského království, Francouzské republiky, Řeckého království, Irské republiky, Italské republiky, Velkovévodství Lucemburského, Nizozemského království, Norského království, Švédského království, Turecké republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska;

Vzhledem k tomu, že podle článku 40 odstavce (a) Statutu Rady Evropy, zástupci členských států a Sekretariátu požívají na území členských států výsad a imunit nezbytných k výkonu svých funkcí;

Vzhledem k tomu, že podle odstavce (b) výše uvedeného článku se členové Rady Evropy zavázali

uzavřít za účelem plnění ustanovení tohoto odstavce dohodu;

Vzhledem k tomu, že Výbor ministrů doporučil vládám členů, aby přijaly následující ustanovení;

dohodly se na následujícím:

HLAVA I Subjektivita – způsobilost

Článek 1

Rada Evropy je právnickou osobou. Má způsobi-

lost uzavírat smlouvy, nabyvat nemovitý a movitý majetek a zcizovat jej a vystupovat před soudy.

V těchto otázkách podniká generální tajemník jménem Rady Evropy nezbytná opatření.

Článek 2

Generální tajemník vždy spolupracuje s příslušnými orgány členských států s cílem usnadnit řádný výkon spravedlnosti, zabezpečit dodržování policejních předpisů a předcházet jakémukoli zneužívání výsad, imunit, osvobození a výhod stanovených v této dohodě.

HLAVA II

Majetek, fondy a aktiva

Článek 3

Rada, její majetek a aktiva, kdekoli umístěné a v držení kohokoli, požívají imunity vůči všem druhům právního řízení, pokud se jí Výbor ministrů v určitém případě výslovně nevzdal. Rozumí se však, že zřeknutí se imunity se nevztahuje na žádné opatření nuceného výkonu rozhodnutí či zadržení majetku.

Článek 4

Budovy a místnosti Rady jsou nedotknutelné. Její majetek a aktiva, kdekoli umístěné a v držení kohokoli nepodléhají prohlídce, zabavení, konfiskaci, vyvlastnění ani žádnému jinému správnímu, soudnímu nebo zákonodárnému zásahu.

Článek 5

Archivy Rady a vůbec všechny listiny, které jí patří nebo jsou v jejím držení, jsou nedotknutelné, ať jsou kdekoli umístěny.

Článek 6

Nepodléhají finanční kontrole, finančním předpisům ani regulaci a finančnímu moratoriu kteréhokoli druhu:

- a) Rada může držet jakékoli devizy a mít účty v kterékoli měně;
- b) Rada může volně převádět své fondy z jedné země do druhé nebo v rámci jedné země a směňovat jakékoli devizy, jež drží, na kteroukoli měnu;
- c) při výkonu svých práv podle odstavců a) a b) bude Rada Evropy brát náležitý ohled na požadavky vlády člena, pokud shledá, že jim může vyhovět bez újmy svým zájmům.

Článek 7

Rada, její aktiva, příjmy a další majetek jsou osvobozeny:

- a) ode všech přímých daní; Rada se však nebude domáhat osvobození od daní a poplatků, které jsou ve skutečnosti pouhou náhradou za obecně užitečné služby;
- b) ode všech celních poplatků, dovozních i vývozních zákazů a omezení, pokud jde o předměty určené pro její úřední potřebu; předměty dovezené s tímto osvobozením nebudou prodány na území státu, do něhož byly přivezeny, leda za podmínek schválených vládou tohoto státu;
- c) ode všech celních poplatků, dovozních i vývozních zákazů a omezení, pokud jde o její publikace.

HLAVA III

Spojení

Článek 8

Výbor ministrů a generální tajemník požívají na území každého členského státu, pokud jde o jejich úřední spojení, alespoň tak výhodného zacházení, jaké poskytuje tento stát členům diplomatických úřadů kterékoliv jiné vlády.

Úřední korespondence ani jiná úřední spojení Výboru ministrů a Sekretariátu nepodléhají cenзуře.

HLAVA IV

Zástupci členských států ve Výboru ministrů

Článek 9

Zástupci členských států ve Výboru ministrů požívají při výkonu svých funkcí a během svých cest do a z místa schůze těchto výsad a imunit:

- a) imunity vůči zatčení nebo jinému zbavení svobody a vůči zabavení osobních zavazadel a imunity vůči právním řízením jakéhokoli druhu pro výroky ústní nebo písemné, jakož i pro všechna jednání, která učiní z titulu svého úředního postavení;
- b) nedotknutelnost veškerých listin a dokumentů;
- c) právo užívat šifer a přijímat listiny nebo korespondenci kurýrem nebo v zapečetěných zavazadlech;
- d) pro sebe i své manžely vynětí z přistěhovaleckých omezení či z hlášení cizinců ve státě, do kterého přijíždějí nebo kterým projíždějí při výkonu svých funkcí;
- e) pokud se týká devizových nebo měnových omezení, týchž výhod, jaké se poskytují členům diplomatických úřadů srovnatelného postavení;
- f) pokud se týká osobních zavazadel, týchž imunit a výhod, jaké se poskytují členům diplomatických úřadů srovnatelné hodnosti.

Článek 10

S cílem zajistit zástupcům ve Výboru ministrů plnou svobodu slova a úplnou nezávislost při plnění povinností, bude se poskytovat imunita vůči právním řízením pro výroky ústní nebo písemné a pro všechna jednání, jež učiní při výkonu svých povinností, i poté, kdy osoby, jichž se to týká, přestaly vykonávat tyto povinnosti.

Článek 11

Výsady a imunity se poskytují zástupcům členských států nikoli pro jejich osobní prospěch, ale s cílem zabezpečit nezávislý výkon jejich funkcí ve vztahu k Výboru ministrů. Proto má členský stát nejen právo, ale i povinnost zbavit imunity svého zástupce v každém případě, kdy by podle mínění členského státu imunita překážela výkonu spravedlnosti a kdy se jí lze vzdát bez újmy účelu, pro který se imunita poskytuje.

Článek 12

- a) Ustanovení článků 9, 10 a 11 nelze použít ve vztahu k úřadům státu, jehož je osoba občanem nebo jehož je či byla zástupcem.
- b) V člancích 9, 10 a 11 a v článku 12 písm. a) výraz „zástupci“ zahrnuje všechny zástupce, alternativní zástupce, poradce, odborné znalce a tajemníky delegací.

HLAVA V

Zástupci v Poradním shromáždění

Článek 13

Svobodný pohyb zástupců v Poradním shromáždění a jejich náhradníků do a z místa schůze nelze podrobit žádným administrativním ani jiným omezením.

Zástupcům a jejich náhradníkům budou, pokud jde o cla a kontrolu směny (devizové limity), poskytnuty:

- a) jejich vlastní vládou tytéž výhody, jaké jsou poskytovány vysokým úředníkům cestujícím služebně do ciziny na přechodnou dobu;
- b) vládami jiných členských států tytéž výhody, jaké jsou poskytovány zástupcům cizích vlád při přechodných služebních cestách do zahraničí.

Článek 14

Zástupci v Poradním shromáždění a jejich náhradníci požívají imunity vůči veškerým úředním výslechům, zbavení svobody a veškerému právnímu postihu, pokud jde o jejich slovní výroky a hlasování při výkonu funkcí.

Článek 15

Během zasedání Poradního shromáždění zástupci

ve shromáždění a jejich náhradníci, bez ohledu na to, zda jsou či nejsou parlamentními poslanci, požívají:

- a) na území svého domovského státu imunit poskytovaných v tomto státě členům parlamentu;
- b) na území všech ostatních členských států imunity vůči jakémukoli zbavení svobody a soudnímu stíhání.

Této imunity požívají také při cestách do a z místa schůze Poradního shromáždění. Imunity se však nelze dovolat v případech, kdy zástupci a jejich náhradníci byli přistiženi při spáchání trestného činu, pokusu o jeho spáchání nebo bezprostředně po jeho spáchání, ani v případech, kdy je Shromáždění zbavilo imunity.

HLAVA VI

Úředníci Rady

Článek 16

Mimo výsad a imunit uvedených v článku 18, generální tajemník a náměstek generálního tajemníka požívají, spolu se svými manžely a nezletilými dětmi, výsad a imunit, osvobození a výhod poskytovaných diplomatickým zástupcům v souladu s mezinárodním právem.

Článek 17

Generální tajemník určí kategorie úředníků, na něž se bude ustanovení článku 18 vztahovat. Sdělí to vládám všech členských států. Jména úředníků zahrnutých do těchto kategorií budou pravidelně oznamována vládám členských států.

Článek 18

Úředníci Rady Evropy:

- a) požívají imunity vůči právnímu řízení pro výroky ústní nebo písemné, jakož i pro všechna jednání, která učiní v jejich mezích z titulu svého úředního postavení v mezích své pravomoci;
- b) jsou osvobozeni od zdanění platů a požitků, placených jim Radou Evropy;
- c) nepodléhají spolu se svými manžely a členy svých rodin, žijícími na jejich náklady, přistěhovaleckým omezením a hlášení cizinců;
- d) požívají stejných výsad, pokud jde o devizové výhody, jako úředníci obdobné hodnosti přidělení k diplomatickým úřadům pověřeným u příslušné vlády;
- e) požívají spolu se svými manžely a členy svých rodin, žijícími na jejich náklady, v době mezinárodní krize při repatriaci týchž výhod jako diplomatických zástupců;
- f) mají právo bezcelně dovézt svůj nábytek a svršky v době, kdy poprvé nastoupí do úřadu v dotčeném

státě a bezcelně je vyvézt zpět do státu svého trvalého pobytu.

Článek 19

Výsady a imunity se poskytují úředníkům v zájmu Rady Evropy a nikoli pro jejich osobní prospěch. Generální tajemník má právo a zároveň povinnost zbavit imunity kteréhokoli úředníka v každém případě, kdy by podle jeho mínění překážela výkonu spravedlnosti a kdy se jí lze vzdát bez újmy zájmům Rady Evropy. Jde-li o generálního tajemníka a náměstka generálního tajemníka, má právo zbavit je imunity Výbor ministrů.

HLAVA VII

Dodatkové dohody

Článek 20

Rada může uzavřít s členským státem nebo s více členskými státy dodatkové dohody, které pozměňují ustanovení této Všeobecné dohody ve vztahu k tomuto členskému státu nebo k těmto členským státům.

HLAVA VIII

Spory

Článek 21

Jákykoli spor mezi Radou a soukromými oso-

bami, týkající se dodávek, poskytnutých služeb a nemovitostí zakoupených jménem Rady, bude předložen arbitráži podle správního nařízení vydaného generálním tajemníkem a schváleného Výborem ministrů.

HLAVA IX

Závěrečná ustanovení

Článek 22

Tato dohoda podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy. Dohoda vstoupí v platnost, jakmile uloží ratifikační listiny sedm signatářů.

Signatáři však souhlasí, že do vstupu dohody v platnost, v souladu s ustanoveními předchozího odstavce a s cílem vyhnout se jakýmkoli průtahům v řádné činnosti Rady, budou dohodu od okamžiku svého podpisu předběžně uplatňovat, a to v souladu se svými ústavními pravidly.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tuto Všeobecnou dohodu.

Dáno v Paříži, dne 2. září 1949 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník předá ověřenou kopii každému signatáři.

PROTOKOL

ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy

Signatářské vlády Všeobecné dohody o výsadách a imunitách Rady Evropy, podepsané v Paříži 2. září 1949 (dále jen „Dohoda“),

prejíce si rozšířit opatření Dohody,
dohodly se na tomto:

Článek 1

Kterýkoli současný nebo budoucí členský stát Rady Evropy, který nepodepsal Dohodu, může přistoupit k ní i k tomuto protokolu uložením své listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady Evropy, který o tom zpraví členské státy Rady.

Článek 2

- Ustanovení hlavy IV Dohody se budou vztahovat na zástupce, jež se účastní schůzí zástupců ministrů.
- Ustanovení hlavy IV Dohody se vztahují na zástupce (kromě zástupců v Poradním shromáždění), kteří se účastní schůzí svolaných Radou

Evropy mimo období zasedání Výboru ministrů a zástupců ministrů. Zástupci, kteří se účastní takových schůzí, se však nemohou dovolávat imunity vůči zatčení a trestnímu stíhání, pokud byli přistiženi při spáchání trestného činu, pokusu o jeho spáchání nebo bezprostředně po jeho spáchání.

Článek 3

Ustanovení článku 15 Dohody se vztahují na zástupce v Poradním shromáždění a na jejich náhradníky v době, kdy se účastní schůzí výborů a podvýborů Poradního shromáždění, cestují do a z místa konání těchto schůzí, bez ohledu na to, zda Shromáždění v této době zasedá.

Článek 4

Stálí představitelé členských států při Radě Evropy požívají při výkonu svých funkcí a v průběhu svých cest do a z místa konání schůzí výsad, imunit

a výhod, kterých požívají diplomatictí zástupci srovnatelného postavení.

Článek 5

Výsady, imunity a výhody se neposkytují zástupcům členských států pro jejich osobní prospěch, ale pro zaručení nezávislého výkonu jejich funkcí ve vztahu k Radě Evropy. Členský stát proto má nejen právo, ale též povinnost zbavit svého zástupce imunity v případě, kdy by překážela výkonu spravedlnosti a je-li možné se jí vzdát bez újmy na účelu, pro který se imunita poskytuje.

Článek 6

Ustanovení hlavy IV nelze použít ve vztahu k úřadům státu, jehož je osoba občanem nebo jehož je či byla zástupcem.

Článek 7

- a) Tento protokol bude otevřen k podpisu všem členským státům, které podepsaly Dohodu. Protokol bude ratifikován současně s ratifikací nebo po ratifikaci Dohody. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

- b) Tento protokol vstoupí v platnost dnem, kdy bude ratifikován všemi signatáři, jež k tomuto datu ratifikovali Dohodu, přičemž počet signatářů, kteří ratifikovali Dohodu a Protokol, nesmí být menší než sedm.

- c) Pro signatáře, kteří ratifikují později, Protokol vstoupí v platnost dnem uložení ratifikační listiny.

- d) U členských států, které přistoupily k Dohodě a Protokolu v souladu s ustanovením článku 1, Dohoda a Protokol vstoupí v platnost:

(i) dnem, který je uveden v písmenu b) v případech, kdy listina o přístupu byla uložena před tímto datem; nebo

(ii) dnem uložení listiny o přístupu v případech, kdy tato listina je uložena v den následující po dni uvedeném v písmenu b).

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tento protokol.

Dáno ve Štrasburku dne 6. listopadu 1952 v anglickém a francouzském jazyce, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy, přičemž obě znění mají stejnou platnost. Generální tajemník zašle kopie každé vládě, která Protokol podepsala nebo k němu přistoupila.

DRUHÝ PROTOKOL

ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy

Signatářské vlády, členové Rady Evropy,

majíce na zřeteli ustanovení článku 59 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), podepsané v Římě 4. 11. 1950, že členové Evropské komise pro lidská práva (dále jen „Komise“) jsou oprávněni požívat při výkonu svých funkcí výsad a imunit uvedených v článku 40 Statutu Rady Evropy a v dohodách uzavřených za účelem plnění jeho ustanovení,

uznávající, že je důležité určit a definovat výsady a imunity v protokolu ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy, podepsané dne 2. září 1949,

dohodly se na následujícím:

Článek 1

Členové Komise při výkonu svých funkcí a během svých cest na místo a z místa schůzek požívají následujících výsad a imunit:

- a) imunity vůči zatčení nebo zadržení a vůči zabavení osobních zavazadel a imunity vůči řízením jakéhokoli druhu pro výroky ústní nebo písemné, jakož i pro všechna jednání učiněná z jejich oficiálního postavení,

- b) nedotknutelnost veškerých listin a dokumentů,

- c) vynětí pro sebe i pro své manžely z přistěhovaleckých omezení nebo hlášení cizinců ve státě, do kterého přijíždějí nebo kterým projíždějí při výkonu svých funkcí.

Článek 2

1. Žádná administrativní nebo jiná omezení nebudou uvalena na volný pohyb členů Komise na místo a z místa zasedání Komise.

2. Pokud jde o cla a devizové limity, budou členům Komise poskytnuty:

- a) vlastní vládou stejné výhody, jaké jsou poskytovány vysokým státním úředníkům při služebních cestách do zahraničí,

- b) vládami jiných členských států stejné výhody, jaké jsou poskytovány zástupcům cizích vlád při služebních cestách.

Článek 3

S cílem zajistit členům Komise plnou svobodu projevu a plnou nezávislost při plnění jejich povinností, bude jim poskytnuta imunita i vůči právním řízením pro výroky ústní nebo písemné a pro všechna

jednání, jež učiní při výkonu svých povinností, i poté, kdy osoby, jichž se to týká, přestaly vykonávat tyto povinnosti.

Článek 4

Výsady a imunity nebudou poskytnuty členům Komise pro jejich osobní prospěch, ale pro zaručení nezávislého výkonu jejich funkcí. Pouze Komise může zbavit své členy imunity. Komise nemá pouze právo, ale i povinnost zbavit imunity svého člena v každém případě, kdy by překážela výkonu spravedlnosti, pokud je možné se jí vzdát bez újmy na účelu, pro který byla imunita poskytnuta.

Článek 5

Tento protokol bude otevřen k podpisu členskými státy Rady Evropy, které se mohou stát smluvní stranou:

- a) podpisem bez výhrady ratifikace nebo
- b) podpisem s výhradou ratifikace a následující ratifikací.

Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 6

1. Tento protokol vstoupí v platnost, jakmile jej tři členské státy Rady Evropy v souladu s článkem 5 podepsaly bez výhrady ratifikace nebo jej ratifikovaly.

2. Pro každý členský stát, který jej podepíše bez výhrady ratifikace nebo ratifikuje později, vstoupí tento protokol v platnost dnem podpisu nebo uložení ratifikační listiny.

Článek 7

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady Evropy datum vstupu tohoto protokolu v platnost a sdělí jim názvy těch členských států, které jej podepsaly bez výhrady ratifikace nebo které jej ratifikovaly.

Na důkaz toho níže podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tento protokol.

Dáno v Paříži dne 15. prosince 1956 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník zašle kopie tohoto protokolu každé signatářské vládě.

ČTVRTÝ PROTOKOL

ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy

Signatářské vlády, členové Rady Evropy,

majíce na zřeteli, že podle ustanovení článku 59 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), podepsané v Římě 4. listopadu 1950, jsou členové Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „Soud“) oprávněni při výkonu svých funkcí požívat výsad a imunit uvedených v článku 40 Statutu Rady Evropy a v dohodách uzavřených na základě tohoto článku,

usuzující, že výše uvedené výsady a imunity je třeba specifikovat v protokolu ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy, podepsané v Paříži 2. září 1949,

dohodly se na následujícím:

Článek 1

Pro účely tohoto protokolu termín „soudci“ znamená soudce, zvolené v souladu s článkem 39 Úmluvy a státem jmenované ad hoc soudce v souladu s článkem 43 Úmluvy.

Článek 2

Soudci požívají při výkonu svých funkcí a během cest konaných při výkonu těchto funkcí následujících výsad a imunit:

- a) imunity vůči zatčení nebo vazbě a vůči zabavení osobních zavazadel a imunity vůči právním říze-

ním kteréhokoli druhu pro výroky ústní nebo písemné a všechna jednání učiněná při výkonu jejich funkce,

- b) vynětí z omezení volného pohybu pro sebe a své manžely při odjezdu a příjezdu ze země trvalého pobytu, při příjezdu a pobytu v zemi, ve které vykonávají své funkce, jakož i vynětí z přistěhovaleckých omezení nebo hlášení cizinců ve státě, do kterého přijíždějí nebo kterým projíždějí při výkonu svých funkcí.

Článek 3

Při cestách konaných při výkonu jejich funkcí budou soudcům, pokud jde o cla a devizové limity, poskytnuty:

- a) vlastní vládou tytéž výhody, jaké jsou poskytovány vysokým státním úředníkům cestujícím do ciziny při služebních cestách do zahraničí,
- b) vládami jiných členských států stejné výhody, jaké jsou poskytovány představitelům diplomatických misí.

Článek 4

1. Dokumenty a listiny Soudu, soudců a soudní administrace týkající se činnosti Soudu jsou nedotknutelné.

2. Úřední korespondence a jiná úřední sdělení Soudu, jejich členů a soudní administrace nemohou být zadrženy nebo cenzurovány.

Článek 5

Aby byla soudcům zabezpečena plná svoboda slova a naprostá nezávislost při plnění povinností, bude jim i nadále poskytována imunita vůči soudním řízením pro výroky ústní nebo písemné a pro všechna jednání vyplývající z plnění jejich povinností, i když osoby, jichž se to týká, již nevykonávají funkce.

Článek 6

Výsady a imunity se neposkytují soudcům pro jejich osobní prospěch, ale pro zaručení nezávislého výkonu jejich funkcí. Pouze Soud zasedající v plénu je oprávněn zbavit soudce imunity; nemá pouze právo, ale také povinnost zbavit soudce imunity v každém případě, kdy by podle jeho názoru imunita překážela výkonu spravedlnosti, a je-li možné se jí vzdát bez újmy na účelu, pro který byla poskytnuta.

Článek 7

1. Ustanovení článků 2 až 5 tohoto protokolu se vztahují i na tajemníka Soudu a jeho zástupce, pokud vykonává funkci tajemníka Soudu, bez omezení na výsadách a imunitách, jež mohou požívat podle článku 18 Všeobecné dohody o výsadách a imunitách Rady Evropy.

2. Ustanovení článku 18 Všeobecné dohody o výsadách a imunitách Rady Evropy se vztahuje na zástupce tajemníka Soudu, pokud se týče jeho funkce jako takové, není-li činný jako tajemník Soudu.

3. Výsady a imunity uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se neposkytují tajemníkovi Soudu a jeho zástupci pro jejich osobní prospěch, ale pro usnadnění výkonu jejich povinností. Pouze Soud zasedající v plénu je oprávněn zbavit tajemníka Soudu a jeho zástupce imunity; nemá pouze právo, ale také povinnost odejmout tuto imunitu v každém případě, kdy by podle jeho názoru překážela výkonu spravedlnosti, a je-li možné se jí vzdát bez újmy na účelu, pro který byla poskytnuta.

Článek 8

1. Každý stát může při svém podpisu bez výhrady ratifikace, při ratifikaci nebo kdykoli poté prohlásit sdělením generálnímu tajemníku Rady Evropy, že tento protokol se bude vztahovat na všechna nebo kterékoli z území, za jejichž mezinárodní styky odpovídá, a kde se v souladu s článkem 63 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod tato Úmluva aplikuje.

2. Protokol se rozšíří na území jmenovaná v uvedeném oznámení po potvrzení generálním tajemníkem Rady Evropy, že oznámení obdržel.

Článek 9

Protokol bude otevřen k podpisu členskými státy Rady Evropy, které se stanou stranami:

- a) podpisem bez výhrady ratifikace nebo
- b) podpisem s výhradou ratifikace, po němž následuje ratifikace.

Článek 10

1. Tento protokol vstoupí v platnost, jakmile jej tři členské státy Rady Evropy v souladu s článkem 9 podepsaly bez výhrady ratifikace nebo jej ratifikovaly.

2. Pro každý další členský stát, který tento protokol podepíše bez výhrady ratifikace nebo který jej ratifikuje, vstoupí tento protokol v platnost dnem podpisu nebo dnem uložení ratifikační listiny.

Článek 11

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady:

- a) názvy signatářů a uložení jakékoli ratifikační listiny,
- b) datum vstupu tohoto protokolu v platnost.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tento protokol.

Dáno v Paříži dne 16. prosince 1961 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník zašle ověřené kopie každé signatářské vládě.

PÁTÝ PROTOKOL

ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy

Členské státy Rady Evropy, signatáři tohoto protokolu,

majíce na zřeteli, že podle ustanovení článku 59 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), podepsané v Římě 4. listopadu 1950, jsou členové Evropské komise pro lidská práva

(dále jen „Komise“) a Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „Soud“) oprávněni při výkonu funkcí požívat výsad a imunit uvedených v článku 40 Statutu Rady Evropy a v dohodách uzavřených na základě tohoto článku,

usuzující, že uvedené výsady a imunity byly

upřesněny a definovány v Druhém protokolu a ve Čtvrtém protokolu, podepsaných v Paříži 15. prosince 1956 a 16. prosince 1961, ke Všeobecné dohodě o výsadách a imunitách Rady Evropy, podepsané v Paříži 2. září 1949,

majíce na zřeteli důležitost ve světle změn v činnosti kontrolního mechanismu Úmluvy doplnit výše zmíněnou Všeobecnou dohodu dalším protokolem,

dohodly se na následujícím:

Článek 1

1. Členové Komise a členové Soudu jsou osvobozeni od zdanění platů, příjmů a náhrad placených jim Radou Evropy.

2. Výraz „členové Komise a členové Soudu“ zahrnuje členy, kteří poté, kdy byly nahrazeni, pokračují v projednávání těch případů, které již posuzují, a také ad hoc soudce jmenované na základě ustanovení Úmluvy.

Článek 2

1. Tento protokol bude otevřen k podpisu členským státům Rady Evropy, které vysloví souhlas:

- a) podpisem bez výhrady ratifikace, přijetí nebo schválení nebo
- b) podpisem s výhradou ratifikace, přijetí nebo schválení s následnou ratifikací, přijetím nebo schválením.

2. Žádný členský stát Rady Evropy nepodepíše bez výhrady ratifikace, neratifikuje, nepřijme nebo neschválí tento protokol, pokud již neratifikoval nebo současně neratifikoval Všeobecnou dohodu o výsadách a imunitách Rady Evropy.

3. Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 3

1. Tento protokol vstoupí v platnost první den měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od data, kdy tři členské státy Rady Evropy vyjádří svůj souhlas být vázány protokolem podle ustanovení článku 2.

2. Pro každý členský stát, který vyjádří dodatečně svůj souhlas být vázán protokolem, vstoupí tento protokol v platnost první den měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců ode dne podpisu nebo uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení.

Článek 4

Do vstupu tohoto protokolu v platnost v souladu s odstavci 1 a 2 článku 3, strany souhlasí prozatímně aplikovat tento protokol ode dne podpisu, pokud je to slučitelné s jejich ústavními předpisy.

Článek 5

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady:

- a) podpis,
- b) uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení,
- c) den vstupu tohoto protokolu v platnost v souladu s článkem 3,
- d) jiné akty, oznámení nebo zprávy vztahující se k protokolu.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tento protokol.

Dáno ve Štrasburku dne 18. června 1990 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník zašle ověřené kopie každému členskému státu Rady Evropy.

180

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 12. února 1994 byla v Bangkoku podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Thajského království o podpoře a ochraně investic.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Dohoda na základě svého článku 12 odst. 1 vstoupila v platnost dnem 4. května 1995.

Český překlad Dohody se vyhláší současně. Do anglického znění, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Thajského království
o podpoře a ochraně investic

Vláda České republiky a vláda Thajského království (dále jen „smluvní strany“),

přesvědčeny, že podpora a ochrana investic bude více napomáhat povzbuzení vzájemných hospodářských vztahů, a

vedeny přáním podporovat hospodářskou spolupráci při vytváření příznivých podmínek pro investice investorů jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

1. pojem „investice“ znamená všechen majetek investovaný investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právním řádem druhé smluvní strany, zejména:

- a) movitý a nemovitý majetek a jiná majetková práva uznaná platným právním řádem smluvní strany, na jejímž území je investice uskutečněna,
- b) akcie, obligace a vklady společností bez ohledu na místo jejich registrace,
- c) peněžní pohledávky nebo nároky na jakékoli plnění podle smlouvy mající finanční hodnotu,
- d) práva z oblasti duševního vlastnictví, know-how a goodwill uznaná právním řádem smluvní strany, na jejímž území je investice uskutečněna,
- e) obchodní koncese vyplývající ze zákona nebo ze smlouvy včetně koncesí k průzkumu, kultivaci, těžbě nebo využití přírodních zdrojů;

2. pojem „investor“ znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu jedné smluvní strany, která investuje na území druhé smluvní strany:

- a) pojem „fyzická osoba“ znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství jedné ze smluvních stran v souladu s jejím právním řádem,
- b) pojem „právnická osoba“ znamená, s ohledem na každou smluvní stranu, jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejím právním řádem a uznanou za právnickou osobu;

3. pojem „výnosy“ znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně, zisky, úroky, přírůstky kapitálu, dividendy, licenční a jiné poplatky;

4. pojem „území“ znamená území, nad nímž má smluvní strana suverenitu a nad nímž vykonává právní moc.

Článek 2

Rozsah použitelnosti Dohody

1. Výhody této dohody se uplatní jen v případě, že investice investorů jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany byly písemně povoleny nebo jinak schváleny, jestliže je to nezbytné, kompetentním orgánem v souladu s právním řádem smluvní strany, na jejímž území je investice uskutečněna.

2. Investoři obou smluvních stran mohou požádat o takové povolení pro jakékoli investice uskutečněné po 1. lednu 1950.

Článek 3

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude, s ohledem na své záměry a politiku, podporovat a usnadňovat investování na svém území investory druhé smluvní strany.

2. Investicím investorů jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany bude poskytnuta stálá ochrana a bezpečnost podle právního řádu druhé smluvní strany.

Článek 4

Zacházení s investicí

1. a) Investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a výnosy z nich budou požívat zacházení řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké je poskytováno investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany nebo jakéhokoli třetího státu.

b) Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, užívání, využívání nebo disponování jejich investicemi, zacházení řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu.

2. Každá smluvní strana zachová jakýkoli závazek nad rámec závazků uvedených v této dohodě, do něhož mohla vstoupit vzhledem k investicím investorů druhé smluvní strany.

Článek 5

Výjimky

Ustanovení této dohody týkající se zacházení ne méně příznivého, než jaké je poskytováno investorům obou smluvních stran nebo jakéhokoli třetího státu, nebudou vykládána tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat podle:

- utvoření nebo rozšíření celní unie nebo zóny volného obchodu nebo společné vnější celní zóny nebo měnové unie nebo regionálního sdružení pro hospodářskou spolupráci; nebo
- přijetí dohody, jejímž cílem je vytvořit nebo rozšířit takovou unii nebo oblast v přiměřeném časovém období; nebo
- jakékoli ujednání s třetí zemí nebo zeměmi ve stejné zeměpisné oblasti založené k podpoře regionální spolupráce v oblasti hospodářské, sociální, pracovní, průmyslové a měnové v rámci zvláštních projektů; nebo
- jakékoli mezinárodní dohody nebo ujednání nebo jakéhokoli domácího právního předpisu týkajícího se zcela nebo převážně zdanění; nebo

e) udělení statutu „preferované osoby“ jednotlivému investorovi v Thajsku podle thajského zákona o podpoře investic. Avšak, nic nebrání českému investorovi, aby mu byl udělen statut „preferované osoby“, jestliže splní všechny nezbytné požadavky stanovené příslušnými thajskými zákony a předpisy.

Článek 6

Vyvlastnění

1. V případě, že investice uskutečněné investory jedné smluvní strany jsou podrobeny, přímo nebo nepřímo, opatřením, jako je vyvlastnění nebo znárodnění, budou dotčení investoři požívat na území druhé smluvní strany řádné a spravedlivé zacházení v souvislosti s takovým opatřením. Žádné takové opatření nebude učiněno, s výjimkou opatření ve veřejném zájmu a proti zaplacení náhrady. Taková náhrada bude adekvátní, berouce v úvahu mezi jiným tržní hodnotu, okamžitě realizovatelná, uskutečněna bez prodlení a volně převoditelná ve volně směnitelných měnách.

2. Zákonnost jakéhokoli vyvlastnění nebo znárodnění a výše a způsob placení náhrady bude podléhat přezkoumání podle platného právního řádu.

Článek 7

Náhrada za ztráty

Jestliže investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany utrpí ztrátu následkem války nebo jiného ozbrojeného konfliktu, revoluce, výjimečného stavu, povstání, vzpoury nebo nepokojů na území druhé smluvní strany, bude investorovi, jehož investice utrpěla ztrátu, poskytnuto zacházení, pokud jde o restituci, náhradu škody, vyrovnání nebo jiné vypořádání, v souladu s mezinárodním právem a v každém případě ne méně příznivé, než jaké by bylo poskytnuto za stejných okolností investorovi druhé smluvní strany nebo investorovi jakéhokoli třetího státu.

Náhrada vyplacená podle tohoto článku bude volně převoditelná ve volně směnitelných měnách.

Článek 8

Převody investic a výnosů

1. Každá smluvní strana zaručí investorům druhé smluvní strany volný převod investic a výnosů bez zbytečného prodlení ve volně směnitelných měnách, zejména:

- kapitálu a dodatečných částek k udržení a zvětšení investice;
- zisků, úroků, dividend a dalších peněžních příjmů;
- finančních prostředků na splácení půjček;
- licenčních nebo jiných poplatků;
- výtěžků z prodeje nebo likvidace investice.

2. Převody uvedené v odstavci 1 budou uskutečněny tržním směnným kurzem převládajícím k datu převodu.

Článek 9

Subrogace

1. Jestliže jedna ze smluvních stran nebo jakákoli jí určená agentura provede platbu ve prospěch investora na základě pojistné smlouvy, kterou uzavřela v souvislosti s investicí, přejde na tuto smluvní stranu nebo agenturu jakékoli právo nebo nárok investora.

2. Smluvní strana nebo jakákoli její agentura, na niž přejdou práva investora podle odstavce 1 tohoto článku, bude požívat ve vztahu k dotčené investici a k výnosům s ní souvisejícím stejná práva jako investor. Taková práva mohou být uplatněna smluvní stranou nebo jakoukoli její agenturou nebo investorem, jestliže jej k tomu smluvní strana nebo jakákoli její agentura zmocní.

Článek 10

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody budou, pokud možno, řešeny konzultacemi nebo jednáními.

2. Jestliže spor mezi smluvními stranami nemůže být takto vyřešen do šesti měsíců, bude na písemnou žádost jedné ze smluvních stran postoupen rozhodčímu soudu.

3. Tento rozhodčí soud bude ustanoven pro každý jednotlivý případ následujícím způsobem:

- a) každá smluvní strana jmenuje jednoho člena a tito dva členové pak vyberou občana třetího státu, který, po schválení oběma smluvními stranami, bude jmenován předsedou soudu;
- b) uvedení členové budou jmenováni do tří měsíců a předseda do čtyř měsíců od data, kdy jedna smluvní strana bude informována druhou smluvní stranou, že bylo navrženo postoupení sporu rozhodčímu soudu.

4. Pokud nebudou uskutečněna nezbytná jmenování podle odstavce 3 tohoto článku, může kterákoli smluvní strana, nebude-li dosaženo jiné závazné dohody, požádat předsedu Mezinárodního soudního dvora, aby provedl nezbytná jmenování. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat toto pověření, bude o jmenování požádán místopředseda. Je-li místopředseda občanem některé smluvní strany nebo také nemůže vykonat toto pověření, bude o provedení nezbytných jmenování požádán další nejstarší člen Mezinárodního

soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

5. a) Rozhodčí soud přijímá své rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí bude závazné pro obě smluvní strany.
- b) Pokud rozhodčí soud nerozhodne v otázce nákladů jinak, každá smluvní strana uhradí náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení a náklady předsedy a zbývajících nákladů budou hrazeny rovným dílem oběma smluvními stranami.
- c) Ve všech dalších případech jiných než ty, které jsou uvedeny v písmenech a) a b) tohoto odstavce, určuje rozhodčí soud vlastní jednací pravidla.

Článek 11

Řešení sporů mezi smluvní stranou a investorem

V případě, že obě smluvní strany jsou smluvními státy Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D.C. 18. března 1965, a nepodařilo-li se vyřešit spory přátelsky nebo jakýmkoli obdobným způsobem, každá smluvní strana bude souhlasit s tím, aby jakýkoli právní spor, který může vzniknout v souvislosti s investicí uskutečněnou investorem druhé smluvní strany, byl na žádost takového investora v souladu s ustanoveními uvedené Úmluvy předložen smírčímu nebo rozhodčímu soudu.

Článek 12

Vstup v platnost

1. Každá smluvní strana oznámí písemně druhé smluvní straně splnění ústavních náležitostí požadovaných na svém území pro vstup Dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem druhé notifikace na počáteční období deseti let.

2. Tato dohoda zůstane v platnosti, pokud jedna smluvní strana písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost této dohody. Oznámení o ukončení platnosti této dohody vstoupí v účinnost jeden rok po jeho přijetí druhou smluvní stranou.

Pro investice nebo závazky investovat uskutečněné před datem, kdy oznámení o ukončení platnosti této dohody se stalo účinným, zůstanou platná ustanovení článků 1 až 11 včetně této dohody po dobu 15 let.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Bangkoku dne 12. února 1994 v anglickém jazyce.

Za vládu České republiky:
Ing. Ivan **Kočárník** CSc. v. r.
místopředseda vlády a ministr financí

Za vládu Thajského království:
Prasong **Soonsiri** v. r.
ministr zahraničních věcí

181

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. března 1994 byla v Limě podepsána Dohoda mezi Českou republikou a Peruánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Dohoda na základě svého článku 12 odst. 1 vstoupila v platnost dnem 6. března 1995.

České znění Dohody se vyhláší současně. Do anglického znění Dohody, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

DOHODA

mezi Českou republikou a Peruánskou republikou
o podpoře a vzájemné ochraně investic

Česká republika a Peruánská republika (dále jen „smluvní strany“),

vedeny přáním zintenzivnit hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou států,

hodlající vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jednoho státu na území druhého státu, a

vědomy si, že podpora a vzájemná ochrana investic v souladu s touto dohodou podněcuje podnikatelskou iniciativu v této oblasti,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem „investice“ označuje každou majetkovou hodnotu investovanou v souladu s hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právním řádem druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

- movitý a nemovitý majetek, jakož i všechna věcná práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;
- akcie, obligace, vklady společností nebo jakékoli jiné formy účasti na společnostech;
- peněžní pohledávky nebo nároky na jakoukoli činnost mající hospodářskou hodnotu související s investicí;
- práva z oblasti duševního vlastnictví včetně autorských práv, práva z obchodních značek, patentů, průmyslových vzorů, technických postupů,

know-how, obchodních tajemství, obchodních jmen a goodwill, spojených s investicí;

- práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání, licence nebo povolení vydané podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů.

Jakákoliv změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich postavení jako investice.

2. Pojem „investor“ znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která investuje na území druhé smluvní strany.

- Pojem „fyzická osoba“ znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství některé ze smluvních stran v souladu s jejím právním řádem;
- Pojem „právnická osoba“ znamená s ohledem na obě smluvní strany jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejím právním řádem a uznanou za právnickou osobu tímto právním řádem, mající trvalé sídlo na území jedné ze smluvních stran.

3. Pojem „výnosy“ znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně, zisky, úroky, přírůstky kapitálu, akcie, dividendy, licenční nebo jiné poplatky.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat a vytvářet příznivé podmínky pro investory z druhé smluvní strany, aby investovali na jejím území, a bude takové investice připouštět, a to v souladu se svým právním řádem.

2. Investice investorů jedné nebo druhé smluvní

strany budou mít vždy zajištěno řádné a spravedlivé zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé, než jaké poskytuje investicím a výnosům svých vlastních investorů nebo investicím a výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo dispozici s jejich investicím, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoliv třetího státu, je-li výhodnější.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat podle:

- a) celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobné mezinárodní dohody, vedoucí k takovým uniím nebo institucím, nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem smluvní strana je nebo může být;
- b) mezinárodní dohody nebo ujednání týkající se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Náhrada za škodu

1. Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí škody následkem války, ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne jim tato smluvní strana zacházení, pokud jde o restituci, náhradu škody, vyrovnání nebo jiné vypořádání, ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům třetího státu.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku, investorům jedné smluvní strany, kteří při událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpěli škody na území druhé smluvní strany spočívající v:

- a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany;
- b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

bude poskytnuta spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení majetku. Výsledné platby budou bez prodlení volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

Článek 5

Vyvlastnění

1. Investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením majícím podobný účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“) na území druhé smluvní strany s výjimkou veřejného zájmu. Vyvlastnění bude provedeno podle zákona, na nediskriminačním základě a bude doprovázeno opatřeními k zaplacení okamžité, přiměřené a účinné náhrady. Taková náhrada se bude rovnat tržní hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, bude zahrnovat úroky od data vyvlastnění, bude uskutečněna bez prodlení, bude okamžitě realizovatelná a volně převoditelná ve volně směnitelné měně.

2. Dotčený investor má právo požádat o neodkladné přezkoumání případu soudním orgánem smluvní strany a o ohodnocení investice v souladu s principy stanovenými v tomto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahuje i na případy, kdy smluvní strana vyvlastní aktiva společnosti, která byla zaregistrována nebo zřízena v souladu s platným právním řádem v jakékoli části jejího vlastního území a v níž investoři druhé smluvní strany vlastní akcie.

Článek 6

Převody

1. Smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi a výnosy. Převody budou provedeny ve volně směnitelné měně bez omezení a zbytečných prodlení. Takové převody zahrnují zejména, nikoliv však výlučně:

- a) kapitál a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;
- b) zisky, úroky, dividendy a jiné běžné příjmy;
- c) částky na splacení půjček;
- d) licenční nebo jiné poplatky;
- e) výnosy z prodeje nebo likvidace investice;
- f) příjmy fyzických osob.

2. Pro účely této dohody budou jako přepočítací kurzy použity obvyklé tržní kurzy používané pro běžné transakce platné k datu převodu, pokud nebude dohodnuto jinak.

Článek 7

Postoupení práv

1. Jestliže jedna smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu svému vlastnímu investorovi z důvodu záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:

- a) postoupení každého práva nebo nároku investora na smluvní stranu nebo jí zmocněnou agenturu, ať k postoupení došlo podle zákona nebo na základě právního jednání v této zemi; jakož i
 - b) že smluvní strana nebo jí zmocněná agentura je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.
2. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí míru původních práv nebo nároků investora.

Článek 8

Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou v souvislosti s investicí na území této druhé smluvní strany, bude předmětem jednání mezi stranami ve sporu.

2. Jestliže spor mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou nebude takto urovnán v době šesti měsíců, je investor oprávněn předložit spor buď:

- a) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) s přihlédnutím k použitelným ustanovením Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D.C. 18. března 1965, v případě, že obě smluvní strany jsou stranami této úmluvy; nebo
- b) rozhodci nebo mezinárodnímu rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc, ustanovenému podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL). Strany ve sporu se mohou písemně dohodnout na změnách těchto pravidel. Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody mohou být, pokud to bude možné, vyřešeny konzultacemi nebo jednáními.

2. Pokud spor nemůže být takto vyřešen ve lhůtě šesti měsíců, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu v souladu s ustanoveními tohoto článku.

3. Rozhodčí soud bude ustanoven pro každý jednotlivý případ následujícím způsobem. Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce ve lhůtě do dvou měsíců od obdržení žádosti o rozhodčí řízení. Tito dva rozhodci pak vyberou občana třetího státu, který bude se souhlasem obou smluvních stran jmenován předsedou soudu (dále jen „předseda“). Předseda bude jmenován do tří měsíců ode dne jmenování obou rozhodců.

4. Pokud v některé ze lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebylo provedeno nezbytné jmenování, může být požádán předseda Mezinárodního soudního dvora, aby provedl jmenování. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat toto pověření, bude o jmenování požádán místopředseda. Je-li také místopředseda občanem některé smluvní strany nebo nemůže vykonat toto pověření, bude o provedení nezbytného jmenování požádán nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

5. Rozhodčí soud přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné. Každá smluvní strana uhradí pouze náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení; náklady předsedy a ostatní náklady budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud určí vlastní jednací pravidla.

Článek 10

Použití jiných předpisů a zvláštní závazky

1. V případě, že je některá otázka řešena současně touto dohodou a jinou mezinárodní dohodou, jejíž jsou obě smluvní strany stranami, nic v této dohodě nebrání, aby jakákoli smluvní strana nebo jakýkoli její investor, který vlastní investice na území druhé smluvní strany, využil jakýchkoli předpisů, které jsou pro něho příznivější.

2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou smluvní stranou investorům druhé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem nebo jinými zvláštními smluvními ustanoveními je příznivější než to, které je poskytováno touto dohodou, bude využito toto příznivější zacházení.

Článek 11

Použitelnost této dohody

Ustanovení této dohody se použijí na budoucí investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a také na investice existující k datu vstupu této dohody v platnost.

Článek 12

Vstup v platnost, trvání a ukončení

1. Každá smluvní strana oznámí druhé smluvní straně splnění ústavních požadavků pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem druhé notifikace.

2. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu 15 let a její platnost bude pokračovat, pokud jeden rok před uplynutím počátečního nebo jakéhokoli následujícího období jedna smluvní strana písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Dohody.

3. Pro investice uskutečněné před ukončením této dohody zůstanou ustanovení této dohody účinná po dobu 15 let od data ukončení platnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Limě dne 16. března 1994 ve dvojím vyhotovení v jazyce českém, španělském a anglickém, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě rozdílnosti ve výkladu je rozhodující text anglický.

Za Českou republiku:
JUDr. Jan Kalvoda v. r.
místopředseda vlády

Za Peruánskou republiku:
Efrain Goldenberg Schreiber v. r.
předseda Rady ministrů
a ministr zahraničních věcí

182

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 12. května 1994 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Slovinsko o spolupráci v oblasti školství, kultury a vědy.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 13 dnem 12. ledna 1995. Tímto dnem pozbyla platnosti ve vztazích mezi Českou republikou a Republikou Slovinsko Dohoda o spolupráci v oblasti kultury, umění, vědy, školství a osvěty mezi vládou Československé republiky a vládou Federativní lidové republiky Jugoslávie ze dne 29. ledna 1957, vyhlášená pod č. 4/1958 Sb.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Republiky Slovinsko
o spolupráci v oblasti školství, kultury a vědy

Vláda České republiky a vláda Republiky Slovinsko (dále jen „smluvní strany“),

vedeny přáním rozvíjet spolupráci ve školství, kultuře a vědě,

přesvědčeny, že tato spolupráce přispěje k lepšímu vzájemnému porozumění, a tím k posílení všestranných vztahů mezi oběma státy na všech úrovních,

respektující principy Závěrečného aktu helsinské Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, Pa-

řížské charty pro novou Evropu a Vídeňské deklarace Rady Evropy ze dne 9. října 1993,

se dohodly takto:

Článek 1

Smluvní strany budou rozvíjet vzájemnou spolupráci v oblasti školství, kultury a vědy a budou za tímto účelem podporovat přímou spolupráci a kontakty mezi vysokými školami a dalšími školskými, vě-

deckými, výzkumnými a kulturními institucemi a organizacemi.

Smluvní strany budou podporovat výměnu vysokoškolských učitelů, studentů, vědců, odborníků a umělců.

Článek 2

Smluvní strany budou poskytovat, podle svých finančních možností, občanům druhé smluvní strany stipendia na studium a specializační pobyty.

Článek 3

Smluvní strany budou podporovat výuku jazyka a literatury druhého státu, především prostřednictvím výměn lektorů českého a slovinského jazyka, výměn materiálů potřebných ke studiu jazyků a účasti učitelů a studentů na jazykových kurzech.

Článek 4

Smluvní strany prozkoumávají možnosti vzájemného uznávání vysvědčení, vysokoškolských diplomů a akademických titulů, a bude-li to zapotřebí, uzavřou za tímto účelem zvláštní dohodu.

Článek 5

Smluvní strany budou podporovat, za účelem získání lepších znalostí o kultuře druhé smluvní strany, kulturní kontakty a pořádání různých kulturních akcí.

Článek 6

Smluvní strany budou podporovat vzájemnou spolupráci v oblasti archivnictví.

Článek 7

Smluvní strany budou zvláště podporovat spolupráci v oblasti školství, kultury a vědy v rámci mnohostranných evropských vztahů.

Článek 8

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti tělovýchovy a sportu a rovněž přímou spolupráci mezi mládeží obou zemí.

Článek 9

Smluvní strany budou podporovat rozvoj vzájemné spolupráce ve vědecké oblasti.

Za vládu České republiky:
Josef **Zieleniec** v. r.
ministr zahraničních věcí

Spolupráce na úseku vědy a technologií bude specifikována ve zvláštní dohodě.

Článek 10

Za účelem plnění této dohody příslušné orgány smluvních stran uzavřou programy nebo protokoly o spolupráci v oblasti školství, kultury a kulturního dědictví, vědy, tělovýchovy, sportu, mládeže a archivnictví, které stanoví konkrétní akce a budou upravovat organizační a finanční podmínky plnění těchto akcí.

Článek 11

Tato dohoda nevylučuje možnost navázání dvoustranné spolupráce a rozvíjení vzájemných kontaktů i na jiných úsecích odpovídajících cílům a záměrům této dohody.

Článek 12

Každá smluvní strana, v rámci zákonů a předpisů platných na jejím území, usnadní druhé straně vstup, pobyt a odjezd osob, jakož i dovoz materiálu a vybavení k realizaci výměn, vycházejících z této dohody.

Článek 13

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem výměny not potvrzujících její vnitrostátní schválení v zemích obou smluvních stran.

Tato dohoda bude platit po dobu pěti let a poté bude její platnost automaticky prodlužována na další pětileté období, pokud ji jedna ze smluvních stran písemně nevypoví nejpozději šest měsíců před uplynutím doby její platnosti.

Článek 14

Dnem vstupu v platnost této dohody pozbývá platnosti ve vztazích mezi Českou republikou a Republikou Slovinsko Dohoda o spolupráci v oblasti kultury, umění, vědy, školství a osvěty mezi vládou Československé republiky a vládou Federativní lidové republiky Jugoslávie, sjednaná dne 29. ledna 1957.

Dáno v Praze dne 12. května 1994 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a slovinském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu Republiky Slovinsko:
Lojze **Peterle** v. r.
ministr zahraničních věcí

183

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 27. června 1994 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 13 odst. 1 dnem 7. července 1995.

České znění Dohody se vyhláší současně. Do anglického znění Dohody, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

DOHODA

mezi

Českou republikou a Albánskou republikou
o podpoře a vzájemné ochraně investic

Česká republika a Albánská republika (dále jen „smluvní strany“),

vedeny přáním zintenzívnit hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou států,

hodlající vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jednoho státu na území druhého státu, a

vědomy si, že podpora a vzájemná ochrana investic v souladu s touto dohodou podněcuje podnikatelskou iniciativu v této oblasti,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem „investice“ označuje každou majetkovou hodnotu investovanou v souladu s hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právním řádem druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

- a) movitý a nemovitý majetek, jakož i jakákoli jiná majetková práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;
- b) akcie, obligace a nezajištěné závazky společností nebo jakékoli jiné formy účasti na společnostech;
- c) peněžní pohledávky nebo nároky na jakoukoli činnost mající hospodářskou hodnotu související s investicí;
- d) práva z oblasti duševního vlastnictví včetně autorských práv, práva z ochranných známek, patentů, průmyslových vzorů, technických postupů,

know-how, obchodních tajemství, obchodních jmen a goodwill, spojených s investicí;

- e) jakákoli práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání, licence nebo povolení vydané podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů.

Jakákoliv změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich postavení jako investice.

2. Pojem „investor“ znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která investuje na území druhé smluvní strany.

- a) Pojem „fyzická osoba“ znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství některé ze smluvních stran v souladu s jejím právním řádem.
- b) Pojem „právnická osoba“ znamená s ohledem na obě smluvní strany jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejím právním řádem a uznanou podle jejího práva za právnickou osobu, která má trvalé sídlo na území některé ze smluvních stran.

3. Pojem „výnosy“ znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně, zisky, úroky, přírůstky kapitálu, podíly, dividendy, licenční nebo jiné poplatky.

4. Pojem „území“ znamená:

- a) s ohledem na Albánskou republiku území, teritoriální vody a podmořské území Albánské republiky stejně jako kontinentální šelfy, nad kterými Albánská republika v souladu s mezinárodním právem vykonává svá suverénní práva a jurisdikci,
- b) s ohledem na Českou republiku území České republiky, nad kterým Česká republika vykonává v souladu s mezinárodním právem svá suverénní práva a jurisdikci.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat a vytvářet příznivé podmínky pro investory druhé smluvní strany, aby investovali na jejím území, a bude takové investice připouštět, a to v souladu se svým právním řádem.

2. Investice investorů kterékoli smluvní strany budou mít vždy zajištěno řádné a spravedlivé zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé, než jaké poskytuje investicím nebo výnosům svých vlastních investorů nebo investicím nebo výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo dispozici s jejich investicím, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoliv třetího státu, je-li výhodnější.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu vztahovat na investory druhé smluvní strany výhodu takového zacházení, preference nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat podle:

- a) celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobných mezinárodních dohod, vedoucích k takovým uniím nebo institucím, nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem smluvní strana je nebo se může stát;
- b) mezinárodní dohody nebo ujednání týkajících se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Náhrada za škodu

1. Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí škody následkem války, ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne jim tato smluvní strana zacházení, pokud jde o restituci, náhradu škody, vyrovnání nebo jiné vypořádání, ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům třetího státu.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku, investorům jedné smluvní strany, kteří při událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpěli škody na území druhé smluvní strany spočívající v:

- a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany,
- b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

bude poskytnuta spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení majetku. Výsledné platby budou bez prodlení volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

Článek 5

Vyvlastnění

1. Investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením majícím podobný účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“) na území druhé smluvní strany s výjimkou veřejného zájmu. Vyvlastnění bude provedeno v souladu se zákonem, na nediskriminačním základě, a bude doprovázeno opatřeními k zaplacení okamžité, přiměřené a účinné náhrady. Taková náhrada se bude rovnat tržní hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, bude zahrnovat úroky od data vyvlastnění, bude uskutečněna bez prodlení, bude okamžitě realizovatelná a volně převoditelná ve volně směnitelné měně.

2. Dotčený investor má právo požádat o neodkladné přezkoumání svého případu a o ohodnocení své investice soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahuje i na případy, kdy smluvní strana vyvlastní aktiva společnosti, která byla zaregistrována nebo zřízena v souladu s platným právním řádem v jakékoli části jejího vlastního území a má trvalé sídlo na území některé ze smluvních stran a v níž investoři druhé smluvní strany vlastní podíly.

Článek 6

Převody

1. Smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi nebo výnosy. Převody budou provedeny ve volně směnitelné měně bez omezení a zbytečných prodlení. Takové převody zahrnují zejména, nikoliv však výlučně:

- a) kapitál a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;
- b) zisky, úroky, dividendy a jiné běžné příjmy;
- c) částky na splacení půjček;
- d) licenční nebo jiné poplatky;
- e) výnosy z prodeje nebo likvidace investice;
- f) příjmy fyzických osob v souladu s právními předpisy smluvní strany, kde je investice provedena.

2. Pro účely této dohody budou jako přepočítací kurzy použity oficiální kurzy pro běžné transakce platné k datu převodu, pokud nebude dohodnuto jinak.

Článek 7

Postoupení práv

1. Jestliže jedna smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu svému vlastnímu investorovi z důvodu záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:

- a) postoupení každého práva nebo nároku investora na smluvní stranu nebo jí zmocněnou agenturu, ať k postoupení došlo podle zákona nebo na základě právního ujednání v této zemi, jakož i
- b) že smluvní strana nebo jí zmocněná agentura je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.

2. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí míru původních práv nebo nároků investora.

Článek 8

Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou v souvislosti s investicí na území této druhé smluvní strany, bude předmětem jednání mezi stranami ve sporu.

2. Jestliže spor mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou nebude takto urovnán v době šesti měsíců, je investor oprávněn předložit spor buď:

- a) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) s přihlédnutím k použitelným ustanovením Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D. C. 18. března 1965 v případě, že obě smluvní strany jsou stranami této úmluvy; nebo
- b) rozhodci nebo mezinárodnímu rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc, ustanovenému podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených ná-

rodů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL). Strany ve sporu se mohou písemně dohodnout na změnách těchto pravidel. Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody mohou být, pokud to bude možné, vyřešeny konzultacemi nebo jednáními.

2. Pokud spor nemůže být takto vyřešen ve lhůtě šesti měsíců, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu v souladu s ustanoveními tohoto článku.

3. Rozhodčí soud bude ustanoven pro každý jednotlivý případ následujícím způsobem. Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce ve lhůtě do dvou měsíců od obdržení žádosti o rozhodčí řízení. Tito dva rozhodci pak vyberou občana třetího státu, který bude se souhlasem obou smluvních stran jmenován předsedou soudu (dále jen „předseda“). Předseda bude jmenován do tří měsíců ode dne jmenování obou rozhodců.

4. Pokud v některé ze lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebylo provedeno nezbytné jmenování, může být požádán předseda Mezinárodního soudního dvora, aby provedl jmenování. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat toto pověření, bude o jmenování požádán místopředseda. Je-li také místopředseda občanem některé smluvní strany nebo nemůže vykonat toto pověření, bude o provedení nezbytného jmenování požádán nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

5. Rozhodčí soud přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné. Každá smluvní strana uhradí pouze náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení; náklady předsedy a ostatní náklady budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud určí vlastní jednací pravidla.

Článek 10

Použití jiných předpisů a zvláštní závazky

1. V případě, že je některá záležitost řešena současně touto dohodou a jinou mezinárodní dohodou, jejíž stranami jsou obě smluvní strany, nic v této dohodě nebrání, aby jakákoli smluvní strana nebo jakýkoli z jejích investorů, který vlastní investice na území druhé smluvní strany, využili jakýchkoli předpisů, které jsou pro ně příznivější.

2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou smluvní stranou investorům druhé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem nebo jinými zvláštními smluv-

ními ustanoveními je příznivější, než které je poskytováno touto dohodou, bude využito toto příznivější zacházení.

Článek 11

Použitelnost této dohody

Ustanovení této dohody se použijí na investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany po 1. lednu 1992.

Článek 12

Konzultace

Zástupci smluvních stran budou, kdykoli to bude nutné, konzultovat jakékoli záležitosti týkající se naplňování této dohody. Takovéto konzultace se uskuteční na základě návrhu jedné ze smluvních stran na místě a v termínu dohodnutém diplomatickou cestou.

Článek 13

Vstup v platnost, trvání a ukončení

1. Každá smluvní strana oznámí druhé smluvní

straně diplomatickou cestou splnění ústavních požadavků pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem druhé notifikace.

2. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let a její platnost bude pokračovat, pokud jeden rok před uplynutím počátečního nebo jakéhokoli následujícího období jedna smluvní strana písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Dohody.

3. Pro investice uskutečněné před ukončením platnosti této dohody zůstanou ustanovení této dohody účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Praze dne 27. června 1994 ve dvojím vyhotovení v jazyce českém, albánském a anglickém. V případě jakékoli rozdílnosti ve výkladu je rozhodující anglické znění.

Za Českou republiku:

Ivan **Kočárník** v. r.
místopředseda vlády a ministr financí

Za Albánskou republiku:

Selim **Belortaja** v. r.
ministr průmyslu a obchodu

184

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 24. října 1994 byla v Tallinnu podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Estonskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 2 dnem 26. května 1995.

Český překlad Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

mezi

Českou republikou

a

Estonskou republikou

o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Česká republika a Estonská republika,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se uplatňuje na daně z příjmu a z majetku, ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z části příjmu nebo majetku včetně daní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou zejména:

a) v Estonské republice:

(i) daň z příjmů;

(ii) daň z pozemků;

(dále nazývané „estonská daň“);

b) v České republice:

(i) daň z příjmů fyzických osob;

(ii) daň z příjmů právnických osob;

(iii) daň z nemovitostí;

(dále nazývané „česká daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na daně stejného nebo podobného druhu, které budou ukládaný po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

a) výraz „Estonsko“ znamená Estonskou republiku, a pokud je použit v zeměpisném významu, znamená území Estonska a jakoukoliv oblast sousedící s výsostnými vodami Estonska, na které mohou být podle zákonů Estonska a v souladu s mezinárodním právem vykonávána práva Estonska týkající se mořského dna a jeho podloží a jejich přírodních zdrojů;

b) výraz „Česká republika“ znamená území České republiky, na kterém jsou podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem vykonávána svrchovaná práva České republiky;

- c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle případu Českou republiku nebo Estonsko;
- d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- e) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo nositele práv, považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- g) výraz „státní příslušník“ označuje:
- (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;
- h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou lodí nebo letadlem, která je provozována podnikem jednoho smluvního státu, pokud taková doprava není uskutečňována jen mezi místy v druhém smluvním státě;
- ch) výraz „příslušný úřad“ označuje:
- (i) v případě Estonska ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v případě České republiky ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, bude mít pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, jež mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4 Rezident

1. Pro účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení, místa založení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje osobu, která je podrobena zdanění v tomto smluvním státě pouze z důvodů příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku v tomto státě umístěného.

Pro účely této smlouvy budou vláda smluvního státu, jeho nižší správní útvary a místní úřady považovány za rezidenta tohoto smluvního státu.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, jehož je státním občanem;
- d) jestliže je tato osoba státním občanem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, budou příslušné úřady smluvních států usilovat o vyřešení otázky vzájemnou dohodou a určí pro takovou osobu způsob uplatnění Smlouvy.

Článek 5 Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz „stálá provozovna“ označuje trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu a
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště, stavbu, montáž nebo instalační projekt nebo dohlížecí nebo poradenské činnosti s nimi spojené, avšak pouze trvá-li tato stavba, projekt nebo činnosti déle než šest měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských a manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tyto účely, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu šest měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku předpokládá se, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;

- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoli spojení činností uvedených v písmenech a) – e), pokud celková činnost trvalého zařízení, vyplývající z tohoto spojení, má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná ve smluvním státě na účet podniku a má k dispozici a obvykle používá plnou moc, která ji dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení, by nezákládaly existenci stálé provozovny podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti. Jestliže však činnosti takového zástupce jsou zcela nebo z převážné části věnovány zájmům podniku, nebude tento zástupce považován za nezávislého ve smyslu tohoto odstavce.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je dotyčný majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, budovy, opce nebo podobná práva k získání nemovitého majetku, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Jestliže vlastnictví akcií nebo jiných práv na společnosti opravňuje vlastníka akcií nebo práv na společnosti k požívání nemovitého majetku, jehož je společnost majitelem, příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání takových práv mohou být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je nemovitý majetek umístěn.

5. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady podniku vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde. Náklady, které povolí smluvní stát odečíst, budou zahrnovat pouze náklady odpočitatelné podle vnitrostátních předpisů tohoto státu.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stále provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stále provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stále provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Mezinárodní doprava

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společnostmi, která je rezi-

dentem v jednom smluvním státě, rezidentovi druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nepřesáhne:

- a) 5 % hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo vlastní nejméně 25 % majetku společnosti vyplácející dividendy;
- b) 15 % hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Příslušné úřady smluvních států mohou upravit vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z práv na společnosti, které jsou podle daňových předpisů státu, v němž je společnost, která rozdílí zisk, rezidentem, postaveny na roveň příjmů z akcií.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě, které pobírá rezident druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak úroky uvedené v odstavci 1 tohoto článku mohou být zdaněny rovněž ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a podle právních předpisů tohoto státu, ale pokud příjemce je skutečným vlastníkem úroků, daň takto uložená nepřesáhne 10 % hrubé částky úroků.

Příslušné úřady smluvních států mohou upravit vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2, úroky, které mají zdroj v jednom smluvním státě a které plynou a jsou skutečně vlastněny vládou druhého státu, včetně jeho nižších správních útvarů a místních úřadů, ústřední bankou nebo jakoukoliv finanční institucí zcela vlastněnou touto vládou, nebo úroky plynoucí z půjček garantovaných touto vládou, budou vyjmuty ze zdanění v prvně zmíněném státě.

4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících nebo nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně prémie a odměn spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy. Penále za pozdní platbu se nepovažují za úroky pro účely tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Pokud však osoba platící úroky, ať je rezidentem smluvního státu nebo ne, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, v jejíž souvislosti došlo k zadlužení, z něhož je placen úrok, a tyto úroky jdou k tíži takové stále provozovny nebo stále základny, pak za zdroj takových úroků bude považován stát, v němž je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků, nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky, mající zdroj v jednom smluvním státě, vyplácené rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak takové licenční poplatky mohou být také zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj a v souladu s právními předpisy tohoto státu, avšak je-li příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, částka daně takto stanovená nepřesáhne 10 % hrubé částky z licenčních poplatků.

Příslušné úřady smluvních států mohou upravit vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek pro rozhlasové nebo televizní vysílání, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vázou k této stále provozovně nebo stále základně. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátec licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, které jdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují na užití, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka

platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, nebo podílů na společnosti, jejíž jmění je tvořeno převážně takovým majetkem, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky, které plynou podniku jednoho smluvního státu ze zcizení lodí nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě, nebo movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí nebo letadel, podléhají zdanění jen v tomto státě.

4. Zisky ze zcizení jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2 a 3, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy pobírané fyzickou osobou, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ze svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti, podléhají zdanění jen v tomto státě, nemá-li tato osoba pro účely provozování svých činností pravidelně k dispozici stálou základnu ve druhém smluvním státě. Jestliže má nebo měla takovou stálou základnu, příjem může být zdaněn v druhém státě, ale pouze v rozsahu, který lze přičíst této stále základně. Pro účely tohoto odstavce se má za to, že fyzická osoba má ve smluvním státě stálou základnu v daňovém roce, jestliže její pobyt v tomto státě trvá nejméně 183 dnů v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v tomto roce.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, výchovné nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném finančním roce, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku, mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného rezidentem jednoho smluvního státu na palubě lodi nebo letadla v mezinárodní dopravě zdaněny v tomto státě.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné odměny, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec, nebo hudebník, nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

3. Příjmy, o nichž se zmiňuje tento článek, budou bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 vyjmuty ze zdanění ve smluvním státě, v němž umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost, za předpokladu, že tato činnost je hrazena z podstatné části z veřejných fondů tohoto státu, jeho nižšího správního útvaru nebo místního úřadu.

Článek 18

Penze

Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání rezidentu některého smluvního státu podléhají s výhradou ustanovení odstavce 2 článku 19 zdanění pouze v tomto státě.

Článek 19

Veřejné funkce

1. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo agenturou nebo institucí zcela vlastněnou státem, správním útvarem nebo místním úřadem fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo správnímu útvaru nebo místnímu orgánu nebo agentuře nebo instituci, podléhají zdanění pouze v tomto státě.
- b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - (i) je státním občanem tohoto státu, nebo
 - (ii) se nestala rezidentem v tomto státě jen z důvodu poskytování těchto služeb.
2. a) Penze vyplácené buď přímo, nebo z fondů, které zřídil některý smluvní stát, správní útvar nebo místní úřad tohoto státu nebo agentura nebo instituce zcela vlastněná tímto státem, správním útvarem nebo místním úřadem fyzické osobě za služby závislého charakteru prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu úřadu nebo agentuře nebo instituci, podléhají zdanění jen v tomto státě.
- b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním občanem tohoto státu.
3. Ustanoví článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo agenturou nebo institucí zcela vlastněnou státem, správním útvarem nebo místním úřadem.

Článek 20

Studenti, profesori a výzkumní pracovníci

1. Platy, které student nebo učeň nebo stážista, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že takovéto platy jsou mu vypláceny ze zdrojů mimo tento stát.

2. Fyzická osoba, která navštíví jeden smluvní stát za účelem výuky nebo provádění výzkumu na univerzitě, vysoké škole nebo jiné uznávané vzdělávací instituci v tomto smluvním státě a která je nebo byla bezprostředně takovou návštěvou rezidentem druhého smluvního státu, bude osvobozena od zdanění v prvně zmíněném smluvním státě z odměn za takovou výuku nebo výzkum na období nepřesahující dva roky ode dne první návštěvy za takovým účelem.

3. Ustanovení odstavce 2 tohoto článku se neuplatní na příjmy z výzkumu, pokud je takový výzkum prováděn nikoliv pro veřejný zájem, nýbrž v první řadě pro soukromý prospěch určité osoby nebo osob.

Článek 21

Jiné příjmy

1. Příjmy osoby, která je rezidentem v jednom smluvním státě, a které mají zdroj kdekoli, o nichž se nepojednává v předcházejících článcích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy, jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v odstavci 2 článku 6, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v některém smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozny tam umístěné, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provoznou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 22

Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stále provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který

přísluší ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loďmi nebo letadly, provozovanými v mezinárodní dopravě podnikem jednoho smluvního státu, a movitým majetkem sloužícím k provozování takovýchto lodí nebo letadel, podléhá zdanění pouze v tomto státě.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

Článek 23

Vyloučení dvojího zdanění

1. V případě rezidenta Estonska bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

a) Jestliže rezident Estonska pobírá příjmy nebo vlastní majetek, který v souladu s touto smlouvou může být zdaněn v České republice, Estonsko, pokud jeho vnitrostátní předpisy neposkytují výhodnější zacházení, povolí:

(i) jako snížení daně z příjmů tohoto rezidenta, částku rovnající se daní z příjmů zaplacenou v České republice,

(ii) jako snížení daně z majetku tohoto rezidenta, částku rovnající se daní z majetku zaplacenou v České republice.

Takové snížení však v žádném případě nepřekročí část daně z příjmů nebo z majetku v Estonsku, vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v České republice.

b) Pro účely písmene a), jestliže společnost, která je rezidentem Estonska, obdrží dividendy od společnosti, která je rezidentem České republiky, ve které vlastní alespoň 10 % akcií s úplným hlasovacím právem, daň zaplacená v České republice bude obsahovat nejen daň zaplacenou z dividend, ale i daň ze zisku společnosti, ze kterého byly dividendy vypláceny.

2. V případě rezidenta České republiky bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

a) Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy nebo majetek, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy rovněž zdaněny v Estonsku, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku daně zaplacené v Estonsku. Toto snížení však nepřesáhne takovou část české daně vypočtenou před snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Estonsku;

b) pokud v souladu s ustanoveními této smlouvy nebo vnitrostátních předpisů je příjem pobíráný nebo majetek vlastněný rezidentem České republiky osvobozen ze zdanění v České republice, Česká republika může při výpočtu daně z ostatního příjmu nebo majetku tohoto rezidenta vzít v úvahu osvobozený příjem nebo majetek.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 se bude mít za to, že výraz „daň zaplacená v České republice“, respektive „daň zaplacená v Estonsku“ zahrnuje jakoukoliv daň, která by byla splatná, kdyby podle zákonů České republiky nebo Estonska na podporu ekonomického rozvoje nebylo poskytnuto osvobození nebo snížení daně.

Článek 24

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 uplatní rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepřívětivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, odstavce 7 článku 11 a odstavce 6 článku 12, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentovi druhého smluvního státu, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny osobě, která je rezidentem v prvně zmíněném státě. Podobně, jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela anebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami, které jsou rezidenty v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žád-

nému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně jakéhokoli druhu a pojmenování.

Článek 25

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo jestliže případ spadá pod odstavec 1 článku 24, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření, které vede ke zdanění, jež není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ rozhodl dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou. Jakákoliv dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na časové limity ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou rovněž konzultovat za účelem zamezení dvojího zdanění v případech neupravených ve smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních zákonů tohoto státu a budou sděleny pouze oso-

bám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou uplatnit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi některého smluvního státu;
- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého státu;
- c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

Diplomaté a konzulární úředníci

Žádná ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatům nebo konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

Vstup v platnost

1. Vlády smluvních států si navzájem oznámí, že byly splněny ústavní požadavky pro vstup této smlouvy v platnost.

2. Tato smlouva vstoupí v platnost datem pozdějšího oznámení ve smyslu odstavce 1 a její ustanovení se budou uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

Článek 29

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může Smlouvu vypovědět diplomatickou cestou podáním písemné výpovědi nejméně šest měsíců

před koncem každého kalendářního roku. V tomto případě se Smlouva přestane uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok

počínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Tallinnu dne 24. října 1994 v anglickém jazyce.

Za Českou republiku:

Ivan **Kočárník** v. r.
místopředseda vlády
a ministr financí

Za Estonskou republiku:

Andres **Lipstok** v. r.
ministr financí

185

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 27. října 1994 byla ve Vilniusu podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Litevské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 13 odst. 1 dnem 12. července 1995.

České znění Dohody se vyhláší současně. Do anglického znění, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

DOHODA

mezi

vládou České republiky a vládou Litevské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic

Vláda České republiky a vláda Litevské republiky (dále jen „smluvní strany“),

vedeny přáním zintenzívnit hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou států,

hodlajíce vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jednoho státu na území druhého státu, a

vědomy si, že podpora a vzájemná ochrana investic v souladu s touto dohodou podněcuje podnikatelskou iniciativu v této oblasti,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem „investice“ označuje každou majetkovou hodnotu investovanou v souvislosti s hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právním řádem druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

- a) movitý a nemovitý majetek, jakož i jakákoli jiná majetková práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;
- b) akcie, obligace a nezajištěné závazky společnosti nebo jakékoli jiné formy účasti na společnostech;
- c) peněžní pohledávky nebo nároky na jakoukoli činnost mající hospodářskou hodnotu související s investicí;
- d) práva z oblasti duševního vlastnictví, včetně autorských práv, ochranných známek a známek služeb, patentů, průmyslových vzorů, technických po-

stupů, know-how, obchodních tajemství, obchodních jmen a goodwill, spojených s investicí;

- e) práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání, licence nebo povolení vydané podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů.

Jakákoliv změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich postavení jako investice za předpokladu, že taková změna je provedena v souladu s právním řádem té smluvní strany, na jejímž území je investice uskutečněna.

2. Pojem „investor“ znamená s ohledem na každou smluvní stranu:

- a) fyzickou osobu mající občanství této smluvní strany v souladu s jejím právním řádem;
- b) každou společnost, firmu, podnik a sdružení zapsané nebo zřízené podle platného právního řádu na území této smluvní strany, se sídlem na jejím území.

3. Pojem „výnosy“ znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně, zisky, úroky, přírůstky kapitálu, podíly, dividendy, licenční nebo jiné poplatky.

4. Pojem „území“ znamená území České republiky a území Litevské republiky, včetně teritoriálních vod a jakékoli přímořské nebo podmořské oblasti, nad nimiž může Litevská republika uplatňovat, v souladu s mezinárodním právem, svrchovaná práva za účelem průzkumu, využívání a ochrany mořského dna, podloží a přírodních zdrojů.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat a vytvářet příznivé podmínky pro investory z druhé smluvní strany, aby investovali na jejím území, a bude takové investice připouštět v souladu se svým právním řádem.

2. Investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany budou mít vždy zajištěno řádné a spravedlivé zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé, než jaké poskytuje investicím nebo výnosům svých vlastních investorů nebo investicím nebo výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území

investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo dispozici s jejich investicí, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat podle:

- a) celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobné mezinárodní dohody, vedoucí k takovým uniím nebo institucím, nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem smluvní strana je nebo se může stát; nebo
- b) mezinárodní dohody nebo ujednání týkajících se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Náhrada za škodu

1. Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí škody následkem války, ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne jim tato smluvní strana zacházení, pokud jde o restituci, náhradu škody, vyrovnání nebo jiné vypořádání, ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům třetího státu.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku, investorům jedné smluvní strany, kteří při událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpěli škody na území druhé smluvní strany spočívající v:

- a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany;
- b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

bude poskytnuta spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení majetku. Výsledné platby budou bez prodlení volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

Článek 5

Vyvlastnění

1. Investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením majícím podobný účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“) na území druhé smluvní strany s výjimkou veřejného zájmu. Vyvlastnění bude provedeno podle zákona na nediskriminačním základě a bude doprovázeno opatře-

ními k zaplacení okamžité, přiměřené a účinné náhrady. Taková náhrada se bude rovnat tržní hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, bude zahrnovat úroky od data vyvlastnění, vypočítané na základě odpovídající obchodní úrokové sazby, bude uskutečněna bez prodlení, bude okamžitě realizovatelná a volně převoditelná ve volně směnitelné měně.

2. Dotčený investor má právo požádat o neoddádné přezkoumání svého případu a o ohodnocení své investice soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahuje i na případy, kdy smluvní strana vyvlastní aktiva společnosti, která byla zaregistrována nebo zřízena v souladu s platným právním řádem v jakékoli části jejího vlastního území a v níž investoři druhé smluvní strany vlastní podíly.

Článek 6

Převody

1. Smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi nebo výnosy. Převody ve volně směnitelné měně budou uskutečněny bez omezení a zbytečných prodlení poté, co všechny daňové povinnosti byly splněny. Takové převody zahrnují zejména, nikoliv však výlučně:

- a) kapitál a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;
- b) zisky, úroky, dividendy a jiné běžné příjmy;
- c) částky na splacení půjček;
- d) licenční nebo jiné poplatky;
- e) výnosy z prodeje nebo likvidace investice;
- f) příjmy fyzických osob;
- g) náhrady upravené v článcích 4 a 5 této dohody.

2. Jakýkoli převod zmíněný v této dohodě bude uskutečněn v kurzu platném v den, kdy je převod uskutečněn.

Článek 7

Postoupení práv

1. Jestliže jedna smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu svému vlastnímu investorovi z důvodu záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:

- a) postoupení každého práva nebo nároku investora na smluvní stranu nebo jí zmocněnou agenturu, ať k postoupení došlo podle zákona nebo na základě právního ujednání v této zemi, jakož i

- b) že smluvní strana nebo jí zmocněná agentura je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.

2. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí míru původních práv nebo nároků investora.

Článek 8

Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou v souvislosti s investicí na území této druhé smluvní strany, bude předmětem jednání mezi stranami ve sporu.

2. Jestliže spor mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou nebude takto urovnán v době šesti měsíců, bude tento spor na základě dohody obou stran předložen buď:

- a) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) s přihlédnutím k použitelným ustanovením Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D. C. 18. března 1965 v případě, že obě smluvní strany jsou stranami této úmluvy; nebo
- b) rozhodci nebo mezinárodnímu rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc, ustanovenému podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL). Strany ve sporu se mohou písemně dohodnout na změnách těchto pravidel. Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody budou, pokud to bude možné, vyřešeny konzultacemi nebo jednáními.

2. Pokud spor nemůže být takto vyřešen ve lhůtě šesti měsíců, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu v souladu s ustanoveními tohoto článku.

3. Rozhodčí soud bude ustanoven pro každý jednotlivý případ následujícím způsobem. Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce ve lhůtě dvou měsíců od obdržení žádosti o rozhodčí řízení. Tito dva rozhodci pak vyberou občana třetího státu, který bude se souhlasem obou smluvních stran jmenován předsedou soudu (dále jen „předseda“). Předseda bude jmenován do tří měsíců ode dne jmenování obou rozhodců.

4. Pokud v některé ze lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebylo provedeno nezbytné jmenování, může být požádán předseda Mezinárodního soudního

dvora, aby jmenování provedl. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat tento úkon, bude o jmenování požádán místopředseda. Je-li také místopředseda občanem některé smluvní strany nebo nemůže vykonat tento úkon, bude o provedení nezbytného jmenování požádán nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

5. Rozhodčí soud přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné. Každá smluvní strana uhradí pouze náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení; náklady předsedy a ostatní náklady budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud určí vlastní jednací pravidla.

Článek 10

Použití jiných předpisů a zvláštní závazky

1. V případě, že je některá otázka řešena současně touto dohodou a jinou mezinárodní dohodou, jejíž jsou obě smluvní strany stranami, nic v této dohodě nebrání, aby jakákoli smluvní strana nebo jakýkoli její investor, který vlastní investice na území druhé smluvní strany, využil jakýchkoli předpisů, které jsou pro něho příznivější.

2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou smluvní stranou investorům druhé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem nebo jinými zvláštními smluvními ustanoveními je příznivější, než které je poskytováno touto dohodou, bude využito toto příznivější zacházení.

Článek 11

Konzultace a výměna informací

Na žádost kterékoliv smluvní strany bude druhá smluvní strana neprodleně souhlasit s uskutečněním konzultací o výkladu a používání této dohody. Na žádost kterékoliv smluvní strany budou vyměňovány informace o dopadu, který mohou mít zákony, nařízení, rozhodnutí, administrativní praxe nebo postupy nebo politické zásady druhé smluvní strany na investice upravené touto dohodou.

Za vládu České republiky:

Ivan **Kočárník** v. r.
místopředseda vlády a ministr financí

Článek 12

Použitelnost této dohody

Ustanovení této dohody se použijí na budoucí investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a také na investice existující v souladu s právním řádem smluvních stran v den, kdy tato dohoda vstoupí v platnost.

Článek 13

Vstup v platnost, trvání a ukončení

1. Každá smluvní strana oznámí druhé smluvní straně splnění ústavních požadavků pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem druhé notifikace.

2. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let a její platnost bude pokračovat, pokud jeden rok před uplynutím počátečního nebo jakéhokoli následujícího období jedna smluvní strana písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Dohody.

3. Tato dohoda může být kdykoliv doplněna, jak může být dohodnuto písemným oznámením mezi smluvními stranami. Takové doplňky vstoupí v platnost, když si smluvní strany navzájem oznámily, že všechny nezbytné právní formalities pro vstup v platnost byly dokončeny.

4. Pro investice uskutečněné před ukončením platnosti této dohody zůstanou ustanovení této dohody účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno ve Vilniusu 27. října 1994 ve dvojím vyhotovení v jazyce českém, litevském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozporů při výkladu bude rozhodující text anglický.

Za vládu Litevské republiky:

Povilas **Gylys** v. r.
ministr zahraničních věcí

186

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 23. června 1995 byla v Nikósii podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kyperské republiky o zrušení vízové povinnosti.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 11 dnem 31. července 1995. Tímto dnem pozbývá platnosti Ujednání mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Kyperské republiky o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických a služebních pasů ze dne 26. listopadu 1991.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Kyperské republiky o zrušení vízové povinnosti

Vláda České republiky a vláda Kyperské republiky (dále jen „smluvní strany“) ve snaze upevnit přátelské vztahy mezi oběma zeměmi se dohodly na uzavření této dohody o zrušení vízové povinnosti:

Článek 1

1. Občané České republiky a občané Kyperské republiky, kteří jsou držiteli platných cestovních dokladů uvedených v příloze k této dohodě, mohou vstoupit na území státu druhé smluvní strany bez víz a pobývat tam po dobu ne delší než třicet (30) dnů ode dne vstupu.

2. Občané státu jedné smluvní strany, kteří si přejí vstoupit na území státu druhé smluvní strany za účelem dlouhodobého nebo trvalého pobytu, studia, zaměstnání nebo jiné výdělečné činnosti, s výjimkou případu uvedeného v článku 2 této dohody, si musí před vstupem opatřit potřebná víza u příslušných orgánů přijímajícího státu.

Článek 2

1. Občané státu jedné smluvní strany – držitelé platných diplomatických nebo služebních pasů, kteří jsou členy diplomatické mise nebo konzulárního úřadu na území státu druhé smluvní strany, mohou vstoupit na území tohoto státu a pobývat tam po dobu svého služebního přidělení bez víz.

2. Rodinní příslušníci, žijící s osobami uvedenými v odstavci 1 ve společné domácnosti, mohou po dobu služebního přidělení těchto osob pobývat na území státu druhé smluvní strany bez víz, pokud jsou sami držiteli diplomatických nebo služebních pasů.

Článek 3

Občané státu jedné smluvní strany mohou vstoupit na území státu druhé smluvní strany na hranič-

ních přechodech určených pro mezinárodní cestovní styk.

Článek 4

Smluvní strany se budou neprodleně vzájemně informovat diplomatickou cestou o jakýchkoli změnách podmínek pro vstup, pobyt nebo vycestování pro občany států smluvních stran.

Článek 5

Občané státu jedné smluvní strany jsou povinni při pobytu na území státu druhé smluvní strany dodržovat jeho zákony a právní předpisy.

Článek 6

Tato dohoda neomezuje právo každé ze smluvních stran odepřít vstup nebo pobyt na území svého státu nežádoucím osobám nebo občanům státu druhé smluvní strany, kteří by mohli ohrozit bezpečnost nebo veřejný pořádek tohoto státu, nebo kteří nedisponují dostatečnými finančními prostředky nebo jinak neprokáží zabezpečení svého pobytu na území přijímajícího státu.

Článek 7

Smluvní strany se zavazují přijímat na území svého státu bez dalších formalit občany svého státu.

Článek 8

Občané státu jedné smluvní strany, kteří ztratí své cestovní doklady na území státu druhé smluvní strany, mohou vycestovat z tohoto státu za předpokladu, že jsou vybaveni novým cestovním dokladem vydaným diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem svého státu.

Článek 9

1. Kterákoli smluvní strana může z důvodů bezpečnosti, veřejného pořádku, ochrany zdraví nebo z jiných vážných důvodů zcela nebo zčásti pozastavit provádění této dohody.

2. Zavedení, jakož i zrušení takových opatření bude neprodleně oznámeno druhé smluvní straně diplomatickou cestou a nabude účinnosti dnem doručení tohoto oznámení.

Článek 10

1. Smluvní strany si vymění diplomatickou cestou vzory platných cestovních dokladů uvedených v příloze k této dohodě nejpozději do patnácti (15) dnů ode dne podpisu Dohody. Příloha této dohody může být měněna jen se souhlasem obou smluvních stran.

2. V případě změny platných nebo zavedení nových cestovních dokladů zašle smluvní strana nové vzory spolu s údaji o platnosti těchto dokladů druhé smluvní straně diplomatickou cestou nejpozději třicet (30) dnů před jejich zavedením.

Článek 11

Tato dohoda se sjednává na dobu neurčitou.

Za vládu České republiky:

Doc. Ing. Josef **Zieleniec** CSc. v. r.
ministr zahraničních věcí České republiky

Za vládu Kyperské republiky:

Alecos **Michaelides** v. r.
ministr zahraničních věcí Kyperské republiky

Vstoupí v platnost uplynutím období třiceti (30) dnů ode dne výměny nót, v nichž si smluvní strany navzájem oznamují, že byly splněny vnitrostátní podmínky pro vstup této dohody v platnost.

Článek 12

Tato dohoda může být písemně diplomatickou cestou vypovězena kteroukoli smluvní stranou a pozbývá v takovém případě platnosti devadesátého (90.) dne po dni doručení výpovědi druhé smluvní straně.

Článek 13

Dnem vstupu této dohody v platnost pozbývá platnosti Ujednání mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Kyperské republiky o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických a služebních pasů ze dne 26. listopadu 1991 pro Českou republiku a Kyperskou republiku v rozsahu, v jakém se týká občanů obou států.

Dáno v Nikósii dne 23. června 1995 ve dvou původních vyhotoveních, v jazyce českém, řeckém a anglickém, přičemž všechna znění jsou autentická.

PŘÍLOHA

k Dohodě mezi vládou České republiky a vládou Kyperské republiky o zrušení vízové povinnosti

Platnými cestovními doklady pro účely této dohody jsou:

1. pro občany České republiky

- a) diplomatický pas;
- b) služební pas;
- c) cestovní pas;
- d) námořnická knížka;
- e) cestovní průkaz,

2. pro občany Kyperské republiky

- a) diplomatický pas;
- b) služební pas;
- c) cestovní pas;
- d) cestovní průkaz.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 283/47 771/1995** ze dne 27. července 1995, **kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro politické strany, hnutí, občanská sdružení a jiné nevýdělečné organizace.** Tímto opatřením se stanoví možnost používání opravných položek v účetnictví uvedených organizací, a to v souladu s novelou zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, č. 132/1995 Sb.

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1995.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1 - Malá Strana.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 283/47 773/1995** ze dne 27. července 1995, **kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce.** Tímto opatřením se stanoví možnost používání opravných položek v účetnictví uvedených organizací provozujících hospodářskou činnost, a to v souladu s novelou zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, č. 132/1995 Sb.

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1995.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1 - Malá Strana.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 282/43 182/1995** ze dne 27. července 1995, **kterým se mění a doplňuje účtová osnova a postupy účtování pro banky.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1995 a postupuje se podle něho v účetním období roku 1995.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1 - Malá Strana.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 281/43 180/1995** ze dne 27. července 1995, **kterým se mění a doplňuje účtová osnova a postupy účtování pro podnikatele.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1995.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1 - Malá Strana.

Česká národní banka

vydala podle § 41 odst. 2 zákona České národní rady č. 6/1993 Sb., o České národní bance, **opatření č. 2** ze dne 21. června 1995, **kterým se stanoví metodika k sestavování výkazů předkládaných České národní bance bankami a pobočkami zahraničních bank.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 30. června 1995.

Tímto opatřením se zrušují:

1. opatření České národní banky č. 1/1994 ze dne 11. března 1994, kterým se stanoví pomocné metodické listy, číselníky a grupy používané v Bankovním informačním systému, oznámené v částce 28/1994 Sb.,
2. opatření České národní banky č. 2/1994 ze dne 18. dubna 1994, kterým se stanoví metodika k sestavování výkazů bank a poboček zahraničních bank předkládaných České národní bance, oznámené v částce 38/1994 Sb.

Opatření je uveřejněno ve Věstníku České národní banky v částce 11, ročník 1995, vydané dne 30. června 1995. Lze do něj nahlédnout v ústředí a pobočkách České národní banky.

Vydává a tiskne: Ministerstvo vnitra, odbor vydavatelství a tisku, Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86. Objednávky do zahraničí (mimo Slovenské republiky) vyřizuje ARTIA-PEGAS PRESS, s. r. o., Národní 25, 111 21 Praha 1, telefon (02) 26 20 81, fax (02) 242 278 72. Objednávky v Slovenskej republike přijíma a titul distribuuje Magnet Press Slovakia, s. r. o., Grösslingova 62, 811 09 Bratislava, telefon (07) 32 30 56, kl. 54, tel./fax (07) 36 13 90 - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 1300,- Kč) - Vychází podle potřeby.

Distribuce: předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71, l. 154-159; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s., - Praha 5 - Smíchov, Elišky Peškové 14, tel. (02) 24 51 01 09 - Praha 4, Jihlavská 405, tel. (02) 692 82 87 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, tel. (017) 460 72 - Brno, Česká 14, tel. (05) 422 139 62 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, tel. (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamací je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamace vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právníká osoba), rodné číslo bez lomítka (fyzická osoba) a kmenové číslo předplatitele. **Podávání novinových zásilek** povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.